

REDACȚIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

PREȚUL

Anul: 20 cor. pe 1/4
 Trimestrul: 5 cor. pe 1/4 de an
 Semestrul: 10 cor. pe 2 cor.
 Ziua: 2 cor. pe an
 Pentru subscripția și
 distribuția pe an:
 10 franci.

Redacția: senapolază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.,
 și timbru de 60 bani de
 fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Scrisori nefrancațe nu se
 primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Unificarea legii de presă.

Deodată cu începerea anului, pe lângă fiecare tribunal din patrie s-a instituit și o curte cu jurați. Într-un număr, de fapt ar trebui să depăși și măsura arbitrară contra curții de la Sibiu au protestat: ca cele din Ardeal să fie în cel mai șovinist oraș, la Cluj. De asemenea, patenta împărătească de la 1852 ar trebui să fie și de fapt și de formă abrogată.

Nu s-a întemplat însă nici o unificare, cel puțin nu așa ca s-a spus în lamurite și liniștite. Într-un spirit între naționalități, dar șovinismul puțin le pasă dacă în politica români, sunt duși să judece la Dobrița (cum s'a întâmplat cu Dr. V. Lucaciu), Cluj ori Sibiu, tot atâtea cuiburi șovine.

Are să se unifice însă, cel puțin în Ardeal, societatea „Magyar Nemzet” de la Sibiu, care vestește, prin intermediul de interne Széll va veni să judece la tribunalele din Ardeal. Într-un număr, de fapt ar trebui să depăși și măsura arbitrară contra curții de la Sibiu au protestat: ca cele din Ardeal să fie în cel mai șovinist oraș, la Cluj. De asemenea, patenta împărătească de la 1852 ar trebui să fie și de fapt și de formă abrogată.

Aceasta însă este numai tendința și singurul, ori cel mult a unui grup guvern. Și cine ne asigură, că nu vor fi poimane alt ministru ori ministere, nu se va da o lege în alt sens, menținându-se în Ardeal și pe viitor tot codul criminal și dreptul și patenta împărătească de la 1852, așa ca ziaristii români să judece tot conform prevederilor, popularizat la noi de puștii literaturii Slavici: *Turcul și Turul te judecă!*

Cu să se de drept, lege și dreptate, nu trebuie să clarifice această lege pe cale legislativă, ear nu prin tribunale.

Pe cale legislativă trebuia să se unifice tot ce în Ardeal reamintea de o lege, toate măsurile excepționale ce s'au luat, pe cale legislativă, dinadins numai și nu din cauza naționalităților, îndeosebi ale Românilor!

Pe aceea, legea cu procedura și cu noile curți cu jurați este în Ardeal pe jumătate. Prin urmare, naționalități nu poate să unifice.

Un număr îngrijat cu atât mai oseră, cu cât vedem că chiar în chestia de față, întru comitatele ardelene nu s'au luat nici o dispoziție. Se pare că în Ungaria propriu zisă s'au făcut oareșcari schimbări în Ardeal Széll vrea să fie tot censul urcat, care Românilor cu neputință a-și validat drepturile cetățenești.

Eată de ce, în același timp când trebuie să descoperim în Széll oarecari veleități de a îndrepta lucrurile, trebuie să exprimăm regretul, că nici el nu are curajul să facă lucruri întregi, să rupă odată barierele ridicare între Unguri și naționalități de șovinismul nutrit de Ovrei, care d'atâta vreme face cu neputință orice apropiere între fiul aceleiași patriei.

Greutățile prin care trece întreaga monarhie, este obiectul de preocupare a tuturor cercurilor politice și a ziarelor mari ungherești.

„Budapesti Hirlap” (dela 13 c.) scrie în primul articol:

„Dela 1867, politica maghiară n'a avut să lupte cu deslegarea unor probleme mai grele decât cele actuale. Și e vorba nu numai de greutăți interne, cari pretind și ele toată munca celor mai de valoare bărbați politici, dar e vorba de soarta monarchiei austro-ungare”.

Arată apoi cum o mare parte a lucrurilor se vor rezolva după-cum vor lupta Cehii tineri, cari în pretențiile lor stăruie cu atât mai mult, cu cât:

„la spatele lor stau Cehii feudali, cu cari nu birue nici autoritatea împărătească și față de cari forța nu este consult a se totori, deoarece — așa se zice în Viena — în urma legăturii lor dela Curte, — supărând pe acești domni, s'ar produce schimbări senzaționale.”

Impăcarea ceho-germană. Presa din ambele tabere certate, mai ales în timpul din urmă se ocupă foarte mult de negocierile ce se fac pentru împăcarea între Germanii și Cehii. Într-unul din numărul săi din urmă „Prager Abendblatt” raportase pe larg despre acțiunea de pace a reuniunii industriștilor din Praga și Impregurime. Se pare însă, că furtuna conflictului atât de acut și îndelungat zădărnicește ori-ce încercare de împăcare. Atitudinea presei cehi, întru cât se poate judeca din articolul ei din urmă, nu e de loc favorabilă pentru o dorită împăcare. Nelcredere, pesimism și o cerbicoasă neînduplecare caracterizează declarațiunile mai noue ale presei cehi față cu toate condițiile de împăcare. „Narodni Listy”, de pildă, zice, că Cehii cu o totală nelcredere să privească tot ce se pregătește la Viena. Opinia publică cehă — zice numita foaie — nu poate fi de loc dusă în rădăcine prin știrea divulgată din Viena, că adică noul guvern va sta afară de partide, căci bine știe ori și cine, cât progresează un astfel de guvern afară de partide, ai cărui miniștri vor fi luați din rândurile birocrățiilor centraliste. Ziarul „Lidovs Noviny” zice, că Cehii numai cu cel mai mare scepticism pot să întimpine încercările privitoare la împăcare. Prima condiție a pactului ceho-german este, ca Germanii să abrică definitiv și cu toată seriozitatea de pretențiile lor de dominație și să se pună necondiționat pe temeiul egalității îndreptățiri, fiind-că dela acest postulat națiunea cehă nu va absta nici odată și sub nici o condițiune.

Atitudinea Germanilor de altă parte este încă tot așa, că nu e de loc speranță, ca dinși să primească vr'odată drept punct de plecare singura basă justă și echitabilă, susținută din partea Cehilor. Ear o lucrare cu succes în parlament depinde singur numai de la împăcarea ceho-germană. Dacă această împăcare nu se poate realiza atunci e sigur, că activitatea normală a parlamentului nici un fel de guvern austriac nu o va putea readuce în ogașele indispensabile trebuitoare.

Renta școalelor române din Brașov.

„Keleti Értésítő” aduce știrea următoare, pe care o reproduc toate ziarele maghiare:

„In afacerea școalelor române de la Brașov negocierile diplomatice sunt deja încheiate. Cele două guverne au stabilit patru puncte în privința ajutorării viitoare. Cel mai important este punctul întâiu, conform căruia statul român s'a obligat ca să depună în Budapesta, la oficiul de dare al statului maghiar, o sumă oare care, drept capital din dobânzile căruia se va hotărî suma ce se va da pentru ajutorarea bisericii sft. Nicolae și a școalelor române din Brașov. Suma ce se va depune drept capital se va stabili mai târziu. Punctul al doilea prevede că renta (jádék) numai **presidentul în funcție a Eforiei** o poate ridica. In punctul al treilea statul maghiar se angajează a recunoaște că pentru vecie această sumă este destinată școalelor române din Brașov, și că va respecta înțelegerea încheiată cu statul român. In punctul al patrulea însă comunitatea bisericească din Brașov își rezervă dreptul ca la cas când guvernul maghiar ar cădea încotată, să preiindă întregul capital, ori renta corespunzătoare. Negocierile au fost mijlocite de ministrul de externe”.

Răsboiul buro-englez.

Intre știrile mai noue din răsboiul sud-african cea mai de senzație este știrea despre împresurarea orașului Ladysmith și despre inverșunata bombardare asupra acestuia din partea Burilor. Cu puține intreruperi cazonada Burilor asupra orașului continuă din 8 Ianuarie n. și telegramele din urmă spuneau, că Burii au ocupat întregul ținut și toate colinele din giurul Ladysmithului; ear' după alte știri, orașul ar fi căzut deja în mâinile Burilor.

Fapt e, că lupte inverșunate se petrec la acest însemnat punct englezesc din Natal, a cărui situație toată presa engleză o presintă ca foarte îngrijitoare. Perderile de brațe în acest timp de asediare a Ladysmithului sunt enorme. Agitația în poporul englez crește mereu, încrederea față de guvern a început a se sguđu.

Ca mai noue înregistrăm următoarele știri.

O telegramă sosită din Pretoria la Bruxellia în 13 l. c. vestește, că în l. c. Burii au asediat Ladysmithul din toate părțile și cu multă putere. Starea generalului White e insuportabilă. Pe fiecare oară se așteaptă capitulația.

Dintre luptele petrecute aci mai inverșunată a fost cea de Sâmbăta din săptămâna trecută. O telegramă din Londra cu datul 13 Ianuarie spunea, că în aceeași zi ministrul de externe englez a publicat perderile din acea Sâmbăta. Au căsūt din-

tre Englezi: 14 oficeri, răniți 27, între cari și fiul marchisului Dufferin. Din rândurile soldaților: au murit 135, răniți și vr'o 14 oameni au perit în boală de tifos.

Ziarul parisian „Intransigent” vestește că de curând 411 oficeri francezi au plecat în Transvaal; ear ziarul „Matin” (tot din Paris) comunică știrea senzațională, că Anglia toate scrisorile diplomatice din Africa sudică le desface și le schimbă cuprinsul.

Telegrame sosite din Londra cu datul 13 l. c. n. la Berlin și München vestesc, că Ladysmithul a capitulat și că însuși comandantul orașului, generalul White a căsūt în luptă.

Ziarul german „Munchener Neueste Nachrichten” primește din Londra următorul comunicat:

Opinia publică engleză, așa se vede, știe deja ce și cum s'au petrecut lucrurile pe câmpul de răsboiu: Ladysmithul a capitulat și generalul White ne mai putând să reziste a murit vitejește. Asta e singura știre, care e crezută în cele mai influente locuri din Londra. Mercuria trecută noaptea se vorbea prin Londra, că ministrul de răsboiu a rugat pe prințul de Connaught, ca să ducă bătrânel regine știrea tristă cu multă precauție. Tot în acea noapte a mera la ministerul de răsboiu și soția generalului White, unde i-s'a comunicat dezastrul dela Ladysmith și căderea eroică a soțului ei. De atunci Lady White stă retrasă în locuința sa și nu primește pe nimeni.

Din moulde altele se vestește la Londra, că **presidentul Krüger al Transvaalului a călătorit la Bloemfontein** (capitala statului liber Orange), pentru a îndupleca pe generalul Cronje să pornească și el cu toată armata sa împotriva Englezilor.

Monarchul și Cehii.

Toate foile aduc amănunte despre un dialog, ce Majestatea Sa a avut Sâmbăta (13 l. c. n.) la prânzul dat membrilor din ambele delegațiuni, cu deputatul ceh Dr. Stransky.

Un raport publicat în „Budapesti Hirlap” de erf spune, că îndată după prânz, ținând cercle, Monarchul s'a apropiat de Stransky, și i-a zis, că vorbirea lui din delegațiune a fost mai aspră decum ar fi trebuit să fie.

— Așa cred, Majestate, a răspuns Stransky — prin vorbiri mai aspre cu mult mai bine putem să liniștim poporul, decât dacă n'am zice nimic.

La asta Monarchul a răspuns:

— Tocmai din contră, eu cred, că mai ales prin astfel de vorbiri provocăți neliniștea în mijlocul poporului.

Stransky: Dacă poporul știe, că deputații dau expresie sentimentelor lui, el își pune încrederea într'înși și nu recurge la arme mai ascuțite. Prin această deputatul mai multe servicii face poporului, decât prin tăcere.

După astea Monarchul a sfors vorbirea asupra chestiei „zde”.

— In chestia „Zde” — a zis Majestatea Sa — eu am păreri cu desăvârșire spuse și cari nici odată nu se împacă cu ale Dvoastre. Sunt gata chiar să decretiez statariul pentru țeara întreagă, dacă poporul nu renunță în chestia aceasta la o pretenșiune ce nu i-se poate încuviința. In chestia armatei, die doctor, eu nu cunosc glumă și chiar și acum declar cu toată hotărârea, că nimăru nu zăie de grație.

Stransky: Să-mi permită Majestatea Ta, ca în apărarea poporului ceh...

Aci Monarchul, agitat și cu extraordinară violență, a întrerupt pe *Stransky*:

— Agitatori fără suflet ațișă poporul ceh! Toate aceste multe rele le-a provocat inteligența!

Stransky: Să-mi permiteți, Majestate, să pot face o observare. Este adevărat, că inteligența a început mișcarea, dar să nu se uite, că inteligența de aci are toată priceperea trebuitoare, pentru-ca să știe influența în spiritul legii. Legea nu dispune, ca cei ce se înștiințează la serviciul militar să răspundă cu „Hier“, ci numai atâta, ca să-și prezente libelele militare.

— Dle doctor — a răspuns Monarchul — aceasta e o apucătură de avocat chibbușar. Eu însă îți spun D-tale, că aceasta e o afacere a limbii de serviciu militar; ear' limba de serviciu în armată este cea germană. — În această chestie îți repețesc, și s'o știe fiecare, nu cunosc glumă!

Stransky: Ar fi un rău foarte mare, Majestate, dacă în afacerea aceasta nu s'ar pute găsi chipul de descumpană și dacă nu s'ar manifesta mai multă prevenire față de poporul ceh.

Monarchul: Asta și eu o regret, d-le doctor, dar vă provoc încodată: nu vă atin geți de armata mea!

Trecând peste acestea, Maj. Sa a vorbit apoi despre alte afaceri politice și în urmă a provocat pe *Stransky* ca să caute a se face înțelegerea între Germani și Cehi, deoarece-ce aceasta necondiționat trebuie să se întâmple.

DIN ORĂȘTIE.

(Coresp. part. a „Trib. Pop.“)

9 Ianuarie 1900.

Stimate dle Redactor! Ca și într'alte părți, așa și aici, o parte a tinerimii a hotărât să aranjeze un „bal românesc“ în 10 Februarie 1900. — Zic o parte, deoarece ce — durere — sub stindardul purtat de un Florea Ernó Gyula, ori Murșan Aurel nu se pot înrola tinerii români universitari, cari în atât la reputațiunea lor de universitari, cât și la trecutul lor românesc.

Cum? un Florea Ernó Gyula să fi ajuns de a fi astăzi conducătorul tinerimii române din Orăștie? Ei, care nici limba lui maternă nu o posedă?

E trist, că un asemenea om, care mai ieri-alaltăieri, până ce era la un avocat jdan, îl vedeai tot în casina ungurească și societate ungurească, — să-l vezi astăzi

pus de conducătorul unei tinerimi vrednică de altă soartă.

E trist, ca până când universitarii români își aduc tributul recunoștinței și admirațiunii lor față de memoria celui mai mare erou al nostru, față de memoria lui Avram Iancu; ca până când delegațiunea tinerimii universitare române peregrinează la Tebea, ca sub secularul goron al lui Horia, să sărute mormântul cel mai sfânt al Românilor; tot pe atunci un Florea Ernó Gyula să se ridice cu ajutorul unor universitari români aflați pe feriele Crăciunului.

Ci că acest Român Improvisat (de când a ajuns la pâne românească) a aflat de bine a convoca tinerimea cu seopul de a sfătul cum și când s'ar putea aranja un bal, care ar corespunde mai ales poftelor de clică.

La prima convenire n'au putut se ajungă la rezultat, deoarece ce — precum se aude — nu se puteau înțelege câte „esărdășuri“ să se joace?

S'a convocat deci tinerimea română a doua-ora pe 8 Ianuarie a. e. n.

La aceasta a doua convenire luând parte și alți tineri mai serioși, s'au făcut și propuneri mai serioase. Și anume s'a propus ca venitul curat să se dea gimnaziului gr-or. român din Brad cu scopul de a se înființa și acolo „masa studenților“. Majoritatea, — deși a aflat o de foarte bună și corectă propunerea, — n'a primit-o.

S'a mai făcut și altă propunere. Balul — precum se zice — are să fie elegant, „cam câte vor fi intratele, tot atâtea și speșele“ (în traducere românească ceea ce a zis dl Florea Ernó Gyula ungurește). La aceasta s'a făcut propunere, că așa fiind o mai corespunzător dacă dnii arăngieri își vor alege un comitet după toată forma.

Se înțelege nu s'a primit. Ce îi trebuie dlui Florea et C-iei comitet cu pres, v.-pres. etc., căci doar' atunci dnșul ar fi rămas mai la coadă, ceea ce nu i-ar fi convenit, vezi Doamne.

O discuție mai serioasă era exchisă, deoarece-ce toți voiau deodată să vorbească. — Majoritatea era bine instruită de acas, cum are să se poarte. N'aveau dlor lipsă se motiveze (abstrăgând că nici nu puteau) aceea ce voesc și aceea ce nu voesc. Dnșilor le era destul ca așa sună porunca mai înaltă și că la număr erau mai mulți.

Urmarea a fost că unii tineri au abzis de a primi onoarea de a fi arangeri.

Trist de tot. Toate trebuie să se răsbune la timpul seu ceea ce astăzi aici în Orăștie se întâmplă.

Vieța de clică și intriga a devenit un morb lipicios aici. Și dacă și între tineri se fac desbinări, apoi numai dorința bătrânilor s'a îndeplinit.

Ori nu e așa? Cine s'ar încerca să o desmintă? Din convingere sigur că nu se va afla nime.

Ași mai avea să amintesc ceva despre dl Murșan Aurel, protonotarul orășenesc. Mă mărginesc numai a constata, că dnșul

nu este ales la propunerea clubului românesc, nu a fost și nici astăzi nu este în solidaritate cu Românii. — N'a făcut în trecut parte din tinerimea română, nici azi nu voințe să facă.

„Intorecători de mantale“ am mai văzut. C.

Ajunul anului nou.

(Petrecerea dela Otel „Central“.)

Ca în toți anii, așa și acum, tinerimea română din Arad a ținut să procure societăți noastre bucuria de a saluta împreună anul nou. Societatea aradană precum și fruntași din provincie, a răspuns cu dragoste invitații tinerimii, așa că petrecerea contemplată fără pretensiuni, luase caracterul unui adevărat bal elegant și animat.

A fost o petrecere prietenească, cărei nimic nu i-a lipsit pentru a imprima, în sufletul celor cari au participat, dulci aducerii aminte.

Puțin după orele nouă, toți câți erau în sală, se înșirară la o mândră „Ardeleană“. A urmat valsul îmbătător și poleile sprintene, apoi cadrulul pe care l'au jucat tineri și bătrâni... Nici n'am observat cât de iute s'au strecurat cele trei ore din urmă ale anului trecut. Ne pomenirăm numai într'un întunerec, care provocase vesele și șgometoase exclamațiuni. Uocim în același timp sunând sinistru ora douăsprezece. Anul 1899 era înmormântat cu pompa ce i-se cuvine, fiind pentru noi aradașii un an bogat în evenimente și d'o rară însemnătate.

Lumină orbitoare inundă apoi sala și noul an era salutat cu „Deșteaptă-te Române“, cântat întâiu de muzică și apoi de toți cei de față.

Toți ciocniau paharele, dorindu-și „an nou fericit“. Dl. I. Rațiu, presidentul tinerimii, ține un discurs, arătând rolul acestor fel de petreceri în societatea română.

Mulțumi d'asemeni tuturor cu căldură pentru onoarea ca au făcut tinerimii participând la petrecere.

Ar rămâne să zicem ceva despre toate. N'aveam decât cuvinte de laudă — precumpenit toaletele de siredă, simple și ușoare. Am putut de asemenea admira câteva costume naționale, între cari un pitoresc costum de Sălște.

Dintre damele cari au participat ne am însemnat numele următoare:

D-na Letiția Adam, Goldiș (Micherechiu). Hotăran (Șiria). Gabriela Ispravnic, Hermina Lazar, Laza (Galșa), Micle, Motores (Agrși), Emilia Moldovan (în costum de Sălște), Letiția Oncu, Peiran, Purcar, Lucreția Russu Șirianu, Hortense Suciu, Emilia Ștef, Vuia.

Ear din frumosul buchet de domisoare: Florica Ciorogar (Șintea), Cornelia Hotăran (Șiria), Laza (Galșa), Hortense Micle, surorile Moise (costum național), Ana Popoviciu, surorile Rubenescu, Lucreția Șan-

dor, Ersilia Ștef (în costum național), Tripou (Agrș), Dora Vuia.

Să scriem și despre frumusețea lor? Despre farmecul atator ochi negri și acer drăgălăse proprie Româncelor noastre? Despre grația lor când dansează și zâmbetul dulci care subjugă?

E de rășos! Aradul și provincia sa este în privința aceasta o grădina ale cărei podoabe au răpit multe inimi și laud chiar streinii i-a adus!

Cât despre avaleri, ca în totdeauna au fost mulți și s'au achitat cu bravură de sarcina atât de plăcută: au dansat bucurându-se având grije ca fie-care d-șoară să se amuzeze cât se poate de bine. Intre oaspeții tinerii au primit cu multă căldură pe studenții universitari din Budapesta, din Iași, pădat și Navrea. Din parte-ne salutăm toți câți au contribuit ca anul nou să-începem cu o animăție bună — chiar în Arad unde, se știe, petrecerile în totdeauna a caracteriză printr'o veselie românească deosebită.

Iuanitta.

Depravație morală.

Sub acest titlu „România Jună“

Jouii serie:

„Ziarul „Moș Teacă“ pretins „umostic“ dar în fond, un canal de scurgere pentru toate produsele insanișității morale, face astăzi pră s'arbătorii Crăciunului niște zeflemea atât de ordinare, atât de cinice în cât n'au mai încremenit că ele pot vedea lumina și se pot răspândi într'un Stat creștin îndemat pe calea civilizației.

Iată o mostră din acest articol de mai pomenită murdărie morală:

„În Nazaret trăia, acum 1899 de al un evreu pământean anume Iosef, de mserie timpolar român, împreună cu soția Maria, menageră.

Coana Marița Iosef era tare nostimă și cu picășele.

Ce se întâmplă?

Un terchea-berchea de pe vremea un băiat mucălit, un soiu de redactor „Moș Teacă“ dovadă că totuși „mea și „Spiritu“ își tocește o pereche de pingele pe sub fereastra dumneșii și s'arșit reușește s'o aducă la același număr sau cum zice Biblia în stilul ei eufemistic, „se pogoră asupra fecioarei Maria“ chip de porumb“.

Resultatul acestur știulete de porumb: nașterea lui Iesus Christos. Șitirea fecioarei eveniment se lăși ca o peclingine întreaga țară.

Nimeni nu voia să creadă.

— Cum Madam Iosif: Imposibil, mșer! spuneau scepticii toți câți cunoșteau onestitatea conjugală a jumătății timpurului Iosif.

— Pân n'om pune degetul, nu crede adșogau alții.

Și un adevărat pelerinaj avu loc grajdul din Bethlehem unde se găsea Is-

POIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.“

Chiriașii cei noi.

„D-șoară Caspar!“ strigă de la fereastră o tineră fată, „trandafirul meu par'că e o ceapă! Te rog, vino și s'jută-mi puțin!“

D-șoară Caspar, sta în genunchi înaintea uportorului, ca să ațite focul; se ridică, dar de-odată se opri aci — trosce, trosce! se auzi d'asupra capului ei, ca și când s'ar descărca niște fulgere.

„Hu!“ făcură fetele, „par'că ar juca dracul popice!“

„Sunt chiriașii cei noi“ zise D-șoara Caspar, îndreptând cu penelul roca diformă.

„Să se mute tocmai în ziua de Crăciun — nemaipomenit!“ mormăi o blondă stătoasă, de la ceaalaltă fereastră.

„Locuința era goală, sper dar că până mâne se vor aranja“, zise D-șoara Caspar oftând. „Eri și azi, se înțelege, că mama și eu, n'am avut nici un moment de liniște!“ Bum-bum-zurr! s'auzi de sus.

Atunci bătrânul cuc de pe părete, perzându-și răbdarea, sări din ascunzătoarea lui și strigă: cucu, de două-spre-zece ori —

ceea-ce produse o confușie cumplită printre ceata de fete blonde și brunete. Ele n'grădăriră toate una peste alta, scaunele fură împinse și răsturnate, baretele de blană apăsate, tabla de desen, șipetul de pictură, fură împinse cu scotot în apă și — mai pe urmă cu un strigăt vesel de: „Sărbători ferice!“ societatea agitată sbură din odaie, și iute, pe scări în jos!...

Fericită tineretă! Lumea ție albă — mai târziu însă o să recunoașteți și voi tinerii, că nu „tot ce străluce este aur“ — voi nu știți că trăim într'o lume plină de decepții.

D-șoara Caspar încă nu avusese aceste experiențe, căci era tineră. Obrăzorul ei avea culoare delicată, ca o răsură albă, ear ochii-i sclipiau ca o stea luminoasă de Crăciun. Ziua întreagă ea fredona cântece, fiind că era veselă și prin aceasta voia să înveselească și pe biata ei mămuică, care zăcea paralizată. S'acum se așeză lângă patul ei.

„Veronice! eram atât de singură!“ zise oftând, și netezi cu degetele-și slăbite buclele blonde ale ficeii sale.

„Da, mămuică, însă pentru aceasta vei fi recompensată!“ și rîzând își deschise mâna, pumnul îi era plin cu parale îngrămă-

dite una peste alta — tot câștigul ei, din oarele de pictură. „Ei, ghicește, ce dar îți voi câmpăra mâne?“

Bum-bum-crah! se auzi de sus și lampa se mișcă.

„Liniște, Veronice! Dăruiește-mi liniște!“ zise bolnava și își închise ochii.

Veronica netezi obrăzii mamei sale și îi zise mângâindu-o:

„Se vor liniști îndată, fiind timpul mănăscării, ear mâne în ziua întâiu de Crăciun, sper că nu vor fi așa de păgâni, ca să conturbe acea sfântă liniște de sărbătoare.“

„Cine știe!“ murmură D-na Caspar.

„Mamă, trebuie să mă reped, în oraș; peste o oră sunt aci. Să nu-ți dau ceva de cetit?“

Și îi împinse pultul cătră pat, îi așeză perinile, apoi se îmbracă și plecă.

Cu pași grăbiți percurse curtea — un strat gros de zăpadă acoperise pământul prin care se făcuse numai o cărărușă îngustă. Albele stelute, cădeau săltând din cer și se așezau ca o diademă pe părul buclat de pe fruntea Veroniceii.

Calea era așa de îngustă, încât aduse în perplexitate pe cele două dame, cari veniau spre ea — nu știau încărău să se fe-

rească. Însă până să ajungă la o hotărâna dintre cele două — o figură uscățivă osoasă — împinse pe tineră fată, fără a un pic de considerație, în zapada cea mare. Veronica privi spre persoana halantă și văzu că sub haina ei largă, de o mulțime de sticlări și vase de tot felul, ear tovarășa ei, o copilă încă, purta obiect acoperit, care după formă părea fi o lampă.

Fără îndoială, acestea erau vecii cele nou! Veronica își scutură zăpada pe ghețe, și clătându-și căpșorul de caz.

Când se relatoarse, după un ceas, ațgăsi pe mamă-sa aproape în lacrimi.

„Copila mea, tu nu știi ce am trăit să sufer! Ciocniturile și trosniturile de nu mai au sfârșit. Și toate acestea trecem cu vederea! Nu-mi simt și n'pot mișca n'ci măcar un deget, atât de revoltăți nervii din tot corpul meu, și mi se aște puterile!“

Veronica dete din umori.

„Încă puțină răbdare mamă de Numai o zi!“ o rugă cu gingășie. „Și nici mâne nu se vor liniști, atunci voi mite vorbă n sus.“

NOUȚĂȚI

Arad, 15 Ianuarie 1900.

Anul-nou în Arad a fost serbat de Românii gr. orientali cu deosebită pompă. În catedrală a servit P. S. Sa Episcopul Goldis, incongiurat de arhimandritul Hamsea, protosincelul Mangra, protopopul Bocșan și preoții Bodea și Vațian. Predica festivă a ținut-o dl Mangra de pe amvon.

După serviciul divin întreaga societate română aradană s'a dus la Curtea episcopoească, unde P. S. Sa Episcopul a fost obiectul celor mai calde ovațiuni.

În numele corpului profesoral a vorbit arhimandritul Hamsea, ear în numele întregii obște a vorbit dl N. Oncu. P. S. Sa Episcopul li-a răspuns în termeni calzi și hotărâți, accentuând—ca răspuns la vorbirea d-lui Oncu—că va lucra mai ales pentru ridicarea poporului la lumină și bună stare. Mână în mână mergând cu fruntașii dieceșei, propagând pacea și frăția, e sigur că va ști să corespundă misiunii sale.

Dl Vasile Mangra, care și-a serbat alaltăeri ziua onomastică, a fost felicitat de toți Românii aradani. Cărturarilor s'au prezentat la P. C. Sa având ca orator pe dl Dr. N. Oncu, ear meseriașii în frunte cu învățătorul I. Vancu.

Dl Mangra a primit de asemeni felicitări din toate părțile locuite de Români, a primit chiar adrese subscrise de preoți și învățători, cari îl felicită atât din incidentul zilei onomastice, cât și a bine meritatei distincțiuni bisericesti, de care cu atâta bunăstare l'a făcut părtaş (Prea Sfinția Sa Episcopul Goldis).

La Curtea episcopoească Eri un prânz mare s'a dat la curtea episcopoească aradană. Dintre onorațiilor orașului, P. S. Sa episcopul Goldis i'a avut ca oaspeți pe dnl Făbiian, fișpan; Văsarhelyi Béla, membru în casa magnaților; Salacz, primarul orașului; Csernovits Diodor, viceșpanul Dálnoky; deputații Varjassy; Ottrubay, presid. tribunalului aradan, zuzii Făbiian și Kugler; procurorul Paretz; căpitanul orașului Sarlott etc. Dintre Români dnl: V. Pagubă, I. Beleş, N. Oncu, Aug. Hamsea, V. Mangra, R. Ciorogar, Dr. I. Suci, D. Bonciu etc.

Primul toast l'a ridicat P. S. Sa episcopul pentru M. Sa Monarchul; al doilea fișpanul pentru episcopul; dl Hamsea a ridicat toast tot pentru P. S. Sa episcopul, dl Oncu pentru fișpan, I. Beleş, pentru primarul orașului. S'au rostit și alte toasturi.

Hirotonire și hirotesiri. La sârbătoarea Sf. Vasiliu și Anului-nou Prea Sfinția Sa Dl Episcop Iosif Goldis a hirotonit în catedrală din loc de diacon pe tânărul cleric absolvent Romul Mladin; apoi a hirotesit pe tinerii teologi Dr. Iulian Suci și Eugen Zaslo de hipodiaconi, ear pe clericii absolvenți Adrian P. Desseanu și Virgil Mihulin, de ceteși.

Selbătécii administrative. În numărul său de Anul-nou „Tribuna“ din Sibiu publică revoltătoarea știre, că notarul cercual dela Tebea a confiscat coroana depusă zilele trecute pe mormântul lui Avram Iancu din partea unei delegațiuni a studenților universitari din Cluj. — Inferam și condamnăm și noi acest scandalos abus al notarului șovinist!

Noul arhiepiscop dela Praga, Leo Skrbenski, a sosit din Olmütz la Praga Sâmbătă, în 13 l. c. n., ca să-și ocupe scaunul de arhiepiscop. La gară înaltul

prelat a fost salutat cu mari ovațiuni de primarul Podlipny. Salutând în noul arhiepiscop pe păstorul păcii, primarul a continuat astfel: „Ar fi de dorit, ca drepturile inalienabile ale statului ceh de odinioară să fie odată recunoscute și să se valoreze așa fel, ca noul arhiepiscop să pună pe capul Monarhului coroana cehă.“

Arhiepiscopul Skrbenski a răspuns primarului în limbile cehă și germană, mulțumind tuturor pentru frumoasa primire și a promis, că în noua sa poziție va fi om drept și cu toată bunăvoința față de popor; însă la observările politice ale primarului n'a reagat cu nici un cuvânt.

Transferare. Președintele Tabiet regești din Oradea-Mare a transferat pe tânărul vice-notar Dr. Alexandru Pop dela tribunalul reg. din Arad—în aceeași calitate la judecătoria cercuală din loc.

General George Tamara, prefect de Muscel, comandor, oficer și cavaler al mai multor ordine a încetat din viață în Câmpulung (România) în ziua de 25 Decembrie v. în etate de 53 ani. În mormântarea i-a făcut în ziua de 27 Decembrie, în orașul Câmpulung.

Crima domnișoarei Fluck. Cercetarea în cauza „sinuciderii“ tinerei Gotescha Gyula, sub fereastra amantei sale Fluck Márta în comuna Tápó Gyöngye, a dat de urme foarte senzaționale, ce de tot greu apasă asupra amantei Márta. Din o scrisoare adresată lui Gotescha la Kassa se constată două momente foarte grave pentru numita domnișoară: 1) Că ea ca fată a avut cu Gotescha un copil, pe care imediat după naștere l'au înmormântat fără știrea autorităților comunale și în loc ascuns. 2., Că s'a ivit bănuiala gravă, că — pentru înlăturarea rușinii sale — ea însăși a împușcat pe fostul ei amant Gotescha Gyula. După cum vestește acum foaia „Független Hírmondó“, în fața judelei de instrucție Márta și-a recunoscut crima.

Senzaționala mărturisire s'a petrecut astfel: Judele de instrucție a citat la sine pe Márta Fluck și i-a citit scrisorile ei adresate către Gotescha Gyula. Întruna din aceste scrisori Márta descrie istoricul nașterii copilului și înmormântarea lui. Spune anume, cum și-a îngropat fructul dragostei lor, care abia trăise câteva minute după naștere, și întrebă: nu va ave oare vr'un necaz din aceea, că a îngropat băiatul într'o cărpă a sa. — În altă scrisoare domnișoara mamă zice, că în Kassa nu a lăsat în oala sa pe nimeni, fiindcă în acel timp prospiccia de tot rău. Pe când judele cetia scrisorile, fata a izbucnit în plâns și a zis: „Apoi și astea le știți? Dacă le știți, atunci aflați și aceea, că eu am împușcat pe Gotescha Gyula!“ — După asta judele de instrucție a cerut de la Márta mărturisiri amănunțite. — „Nu mă stăpân — a zis Márta; — eu l'am ucis și eu am asvirlit după el revolverul. Mai multe nu pot spune!“ După astea fata a început să plângă astfel, că l-a cuprins mila și pe judele însuși, care a lăsat-o liberă. Văzând această purtare a judelei, Márta și-a revocat fasiunea de mai înainte, zicând: „Nu eu l'am ucis, ci când el mi-a spus că se va sinucide, eu i-am dat din cuiu revolverul tatălui meu și i-am zis: „Apoi împușcă-te dar, căne!“ — În acest sens își va forma — se zice — și procurorul actul său de acuză pe temeiul §-ului 289 al codului penal, care dispune pedeapsă de 3 ani temniță pentru cel ce îndeamnă sau ajută pe cineva la sinucidere.

Alegerea din Szentes, după-cum aflăm, a decurs toată noaptea. Militia a trebuit să intervină mai de multe ori pentru a restabili ordinea, căci cele două tabere kossuthiste sunt înverșunate rău. Până dimineața, Diener, candidatul grupării kossuthisto-éötvös-iste era în minoritate față de ceilalți candidați.

Concert și joc în Recița. Reuniunea română de cântări și muzică din Recița-montană arangează în favorul fondului său Duminecă, în 9/21 Ianuarie a. c., în sala otelului „Klemens“ de acolo un concert împreună cu dans. Începutul: la 8 ore seara. Prețul de intrare: locul I. de persoană: 1 fl.; locul II. de persoană: 80 cr.; locul III. de persoană: 60 cr.; parterre: 40 cr. Programul are piese bine alese.

Meseriașii români din Orăștie. După o statistică publicată în nou ziar „Bunul Econom“, în Orăștie sunt vr'o 77 meseriași români, împărțiți în 18 branșe. Zidarii sunt 23, bărdăși 10, pantofari 9, cojeari și cismari câte 5, morari sunt 4, țemplari, pietari, tipografi câte 3, fari, barbieri, pânzari câte 2; pâlării, rotari, măcelari, călditori, tinichigii, sitari etc. câte 1. — Sodali sunt vr'o 42, ear învățători sunt vr'o 74. În anul acum expirat meseriașii din Orăștie voiseră a se constitui într'o reuniune, însă guvernul unguresc nu li a permis.

Un scriitor deținut. Sâmbăta trecută a fost deținut în Viena scriitorul baron Emil Levelzno, bănuț fiind că a comis mai multe crime contra moralității.

Defraudant sinucis. Zilele trecute un anume Ioan Fernbach, cassar la gara călferate din Caransebeș, s'a sinucis prin un glonț de pistol. Pornindu-se cercetarea, s'a constatat pricina sinuciderii: cassarul Fernbach defraudase mai multe sute de coroane, pe cari le-a cheltuit în cărți, fără să-și poată pune la loc.

Fiul lui Crispi. Tribunalul din Roma a condamnat în contumacia la 4 ani de temniță grea pe fiul lui Crispi, fostul ministru de externe al Italiei. Se știe, că tinerul desolat Luigi Crispi încă în anul 1894, — pe lângă multe alte ștengării — săvârșise un mare furt de diamante și plecase apoi în America, unde jăfuisse formabși pe soția unui bancher. Din 1896 se află în Brazilia, unde însă nimeni nu știe de dînsul.

Iași: — Ierusalim. Sub acest titlu cetim în „România Jună.“ „Moldova e pe calea de a deveni o doua Palestină!“ de câte-ori nu s'a zis acest lucru! Nici odată însă el nu s'a înțeles în toată cruda și amenințătoarea lui realitate. S'a zis și se zice mai mult ca o figură și chiar ce-ce au spus-o și o spun o iau până la un punct ca o exagerare... Dar nu e așa. Cifrele înspăimântătoare și inexorabile pe cari ni le dă numărătoarea oficială a serviciului sanitar ne spun, că nule așa, — nu e nici o exagerare, și că dacă lucrurile vor merge și de aici înainte ca dela 1870 până azi, e foarte apropiat timpul, când populația județelor din nordul Moldovei va fi exclusiv evreiască. Să lăm ca exemplu, pentru azi, numai orașul Iași. Cifrele ce ne stau în față, cele patru cifre, creștinii născuți, creștinii morți, evreii născuți și evreii morți, ne arată cu o certitudine absolută, că dacă lucrurile vor continua tot ca de 30 ani încoace, se poate calcula, că peste trei-patru generații nu va mai fi nici un picior de creștin în Iași, ci acest oraș va adăposti o populație pur evreiască de vr'o 100.000 de suflete! Eată unde mergem; și aceasta nu este o frasă, este elocința zdrobitoare a cifrelor!

O corabie în flacări. O foaie din Germania are știrea, că în apropiere de Noua-Fundlandă zilele trecute o corabie necunoscută plutia fără cârmă și toată cuprinsă în flacări. Întreg personalul și călătorii ei erau morți.

O scrisoare a Nataliei. Se vestește din Belgrad, că Natalia a trimis zilele acestea fiului-rege Alexandru o scrisoare, în care îi leagă de inimă, săi grație pe condamnații din urmă, căci numai așa va pute Serbia să-și redobândească stima lumii civilizate. Tot în această scrisoare a sa Natalia sfătuește pe fiul său să renunțe la planul de-a lua în căsătorie o archiducesă austriacă. Dacă vrea să se căsătorească — zice — atunci să-și ia de soție numai o princesă de legea ortodoxă.

ULTIME ȘTIRI

Londra, 14 Ianuarie. Sir Charles Dilke în păsă ce se va aduce în parlament ca răspuns la mesagiul de tron, va propune să se ia și următorul pasagi:

„Regretăm, că ministrii n'au prevăzut, cât de mare putere armată vor aduce împotriva noastră Tranzitul și statul Orange și că, deși ar fi avut privilegiul să se informeze bine despre aceasta în toate privințele, ei totuși n'au luat nici cele mai necesare măsuri militare.“

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Sirianu.

CALINDARUL NOSTRU PE ANUL VISECT 1900 SE AFLĂ DE VÎNZARE

LA

ADMINISTRAȚIA

„TRIBUNET POPORULUI“.

PREȚUL 80 cr.—60 FILERI.

VÎNZĂTORILOR SE DĂ UN RABAT DE 20%

Acest calendar, bun și ieftin, cuprinde pe lângă partea calendaristică și articole dela literații distinși I. Slavici, G. Coșbuc, Vasile Goldis, Enea Hodoș, Uncheașul etc.

Fiecare Român să grăbească a-și cumpăra acest calendar făcut anume pentru-ca să găsească în el lucruri plăcute toți cărturarilor.

Se făcuse seară și cu ea în fine sosi și liniștea mult dorită. Numai din când în când se mai auzia câte o huritură d'asupra capetelor celor două dame, întocmai ca și o furtună, când e pe sfârșite, mai trimite câte un tunet îndepărtat. În fine amuțiră și acestea; cu un suspin de ușurare închise Veronica ochii ei oboșiți spre odihna nopții. — Deja respirațiile regulate ale bolnavei îi dau de știre că ațipise.

O înălțare mătăla domnia-pretutindenea—numai scârțitorul cuc de pe părete și șoricelul neastâmpărat de după tapete urlădu-li-se de această liniște, începură a-și petrece în dragă-voe... Incolo, totul era în tăcere—pace și odihnă...

Visuri drăgălașe plutiau în giurul Veronicei...

Dar de-odată! Ce a fost asta?

Doamna Caspar se trezi spăriată din somn, ear fata ei se sculă repede și ascultă. A fost numai un vis, ori s'au auzit în adevăr pași pe scări?

Traducere de: Eugenia Pinciu.

(Va urma.)

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 22 Noemvrie.

	Arad:	B.-Pesta
Grân Aprilie fl.	7.10—7.30 fl.	7.96—7.87
Octomvrie	"	8.02—8.08
Cucurus Maiu	3.80—3.90	5.—5.01
vechiu	5.—5.20	5.20—5.50
Orz vechiu	"	5.65—6.60
" nou	5.40—5.50	"
Secară Apr.	5.60—5.70	6.42—6.44
" vechiu	"	6.10—6.35
Ovăs Apr.	4.40—4.50	5.6—5.8
Oct.	"	4.90—5.28

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. fl. 9-48	vând	9.52
Lire turcești	"	"	"
Imperiali (15 R. aur)	18.90	"	19.—
Ruble rusești 100 h	126.—	"	127.—
Galbeni	5.58	"	5.62
Napoleon-d'orf	9.48	"	9.56
100 Marce germane	58.50	"	58.95
Livre sterling	11.90	"	12.51

Spirit:

Spirit rafinat;	cu toptanu	21 Oct.	55.50
"	cu micu	"	56.50
" brut	cu toptanu	"	54.50
"	cu mic	"	55.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:		cr. p. kg.
bătrâni	320—380 kg.	40—42
tineri	320—390 "	44—44.5
"	250—390 "	44—45
" până	250 "	45—46
mijlocie	240—260 "	47.5—48

La administrația

„Tribunei Poporului“

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

- „Teoria dramei“ de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.
- „Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.
- „Lupta pentru drept“ de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Păcățeanu Prețul 1 fl.
- „Din vremuri apuse“ de Iudita Se-cula, Prețul 50 cr.
- „Juvenilia“, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.
- „Vieritul“, de Petru Vancu. Prețul 50 cr.
- „Pribeag“, de I. Sceopul. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectui prompt, rugăm a se adauge și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.“

Cărți bune. In editura Librăriei Ciurcu din Brașov a apărut, în volum elegant „Insula Morților“, eminentă lucrare a lui R. Voss, traducere de dl Andreiu Bârseanu. Atât autorul, cât și traducătorul sunt, desigur, și între Români indestul de cunoscuți, pentru-ca și fără elogiile presei, toți să se simtă îndemnați a și procura această carte. Ea e potrivită și pentru cadou de sărbători. Prețul 25 cr., ieftină!

Cum să fotografăm? Sub acest titlu a apărut și ni-s'a trimis o carte, ce cuprinde instrucțiuni practice pentru amatorii artei fotografice cu 31 ilustrațiuni, de Ioan Nițiu Pop. Cuprinsul cărții a fost publicat și în „Revista Ilustrată“ din anul 1899, de unde s'a tipărit și în broșură separată și se poate procura dela administrațiunea acestei foi pentru prețul de 1 coroană. Jumătate din venitul curat e destinat pe seama corului plugarilor din Șoimuș (com. Bistrița-Năsăud).

O carte bună. Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl Vasile Goldiș a lucra o folositoare carte școlară: „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrațiuni și hărți colorate.“ Editura librăriei Ciurcu Brașov. Prețul unui exemplar 35 cr. Materialul tratat se estinde pe 68 pagine, în ordinea următoare: „1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religiunea și limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insulă, peninsula, golf, 11. Sesul, 12. Dealuri și văi, 13. Orizonul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cercul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.“ (Materialul clasei a IV a.) Ținutul muntos din Sudost. Câmpia Ungariei. Ținutul muntos Nordostic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic. Orașul Fiume și ținutul lui. Ungaria în genere. Terile aparținătoare Ungariei. Europa în genere“. La toate capitulele e alăturată câte o mapă colorată.

O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

Exerciții intuitive și gimnastice, manual pentru învățătorii școlilor populare române, întocmite după plan, de Ioan Tudescu, învățător în Lipova. Ediția a III. Prețul unui exemplar: 30 cruceri.

O nouă carte folositoare. Sub titlul: „Amicul Poporului, îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuculescu, pretor, a apărut tocmai acum în tipografia „Tribunei Poporului“ în Arad o carte în adevăr folositoare pentru popor. Ea se extinde pe 148 pagini, în format 8° mare, cu un tipariu frumos și bine îngrijit, broșată elegant și scrisă într'un limbajiu la înțelesul poporului. Cuprinsul pe scurt al bogatului material al cărții este următorul:

- I. Agricultură. — II. Ape (mori ap navigare, broduri, plute). — III. Boalele și păstrarea vitelor. — IV. Cause comunale. — V. Drumuri și vama — VI. Finanițare VII. Industrie. — VIII. Judecătoria. — IX. Matriculele de stat. — X. Militare. — XI. Mine (Ocnărit). — XII. Moștenire. — XIII. Ordinea publică (Ajutor la nenorociri, Aducerea puștilor din altă țeară, Apa de sodă, Ajutorarea săracilor, Adunări publice, Afacerea cu zăoage, Boalele epidemice, Birturi, Curățirea coșurilor (hornuri), Carățirea ulțelor, Calea ferată, Cetățenia de stat, Escortarea, Edificări, Instruarea în joc, Invențiuni (descoperiri), Legea de presă, Lucruri găsite, Măsurarea bucatelor, Monumente istorice, Ospătării, Plata medicului, Piața (Terguri), Poștă, Privilegiu (Patente), Paza contra focului, Societăți (bănci, case de păstrare), Site de aramă, Sdrênțe, Sămênțe de bucate, Instanțieri, Școală secretă, Tinerea cânilor, Trecerea în altă țeară, Tipografie, Vanzarea bureților, Vanzarea de puști și prav de pușcă, Veninuri). — XIV. Orfanale. — XV. Păduri. — XVI. Pescui XVII. Religiune. — XVIII. coală — XIX. Sănătatea publică. — XX. Servitori. — XXI. Vênat.

Ori-ce daraveri, pe cari poporul le are aproape zilnic atât cu diregătoriile administrative, cât și cu judecătoriale din patrie, cărturarii din popor le află în cartea aceasta toate la un loc, bine lamurite și spuse în limbă populară și înțeleasă de toți.

Prețul acestei cărți folositoare este numai 1 coroană (50 cruceri) și se poate comanda atât la autor în M.-Pécska, cât și la administrațiunea „Tribunei Poporului“.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“, de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina“. Carte foarte importantă pentru membrii din direcțiunea tuturor institutelor de bani și a ori-cărora societăți pe acții. Costă 1 fl. 50.

A apărut în tipografia noastră și se află de vânzare la

Administrația „Tribunei Poporului“

sub numirea

„AMICUL POPORULUI“

„Indreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român“

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

O carte în adevăr folositoare pentru popor care cuprinde sfaturi și învățături de foarte mare folos pentru toate trebile și trebuințele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului“

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim călindar scos în tipografia noastră a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.